

## [Knud Kristensen.]

det gentager jeg, at det afgørende maa være, hvor Folk flytter hen, og hvor de vil bo, og hvor de derfor søger Lejlighed, og hvor der derfor bliver Mangel paa Lejligheder; dèr bliver det Opgaven at bygge. Derfor kan man ikke henvise til bestemte Omraader, hvor der ingen større Efter-spørgsel er efter Huse.

Det var et Par Ting, der kan være til Vejledning for det ærede Medlem, naar han spørger om, paa hvilket Punkt hans Tale var ophidsende. Og naar saa dertil kommer hele den aggressive Tone, der var over det ærede Medlems Ord, vil det ærede Medlem forstaa, at det ikke alene var hos mig, men jeg tror hos den største Del af Tingets Medlemmer, den Følelse opstod, at her kom et Angreb fra det ærede Medlem, og det et hvast Angreb, paa andre Befolkningsdele uden for Arbejderklassen, og at her var der et Forsøg paa at forklare Arbejderne, at de var særlig uretfærdigt behandlet, og at der ikke fra det øvrige Samfunds Side, og fra Regeringens og Rigsdagens, var gjort noget virkeligt for at mildne den Nød, de var udsat for.

Hvad angaar det Spørgsmaal, om det er rigtigt at sige, at det ærede Medlem ved sin Tale vilde fralægge sig og sit Parti Ansvar for disse Skatter, saa maa jeg tilstaa, at det ærede Medlem ganske vist talte noget frem og tilbage; men jeg skal citere nogle Ord af det ærede Medlem, som vistnok vil bringe det ærede Medlem til at erkende, at hvis det havde været en anden, der havde udtalt sig saaledes, maatte det opfattes som Udtryk for en vis Trang til at forklare Befolkningen, at naar vi har disse indirekte Skatter, saa er det ikke Socialdemokratiets Skyld, og dette har heller ikke noget egentligt Medansvar derfor, men saa er det, fordi det ikke har været i Stand til at faa de andre Partier med til noget andet og bedre. Det ærede Medlem talte ikke blot om Tøj-skatten, men om en hel Række Afgifter: Sukkerafgiften 15 Mill. Kr., Kaffesurrogat-afgiften 12 Mill. Kr., Ølafgiften 45 Mill. Kr.; han talte ogsaa om Tobaksafgiften, og saa sagde han — jeg udbeder mig Formandens Tilladelse til et kort Citat:

„Man kunde pege paa mange andre Afgifter, og jeg kan sige, at vort Parti vil

være villigt til at gaa ind i Forhandling om en Afløsning af disse Afgifter, hvis man kan enes om at skaffe de Penge, som er nødvendige til, at der fremdeles kan være Balance i Statens Regnskab. Men hvis man kommer dertil, hører Enigheden mellem Partierne sikkert op.“

Det vil altsaa sige, at det ærede Medlem proklamerer, at han vil være med til at afløse og indbyder til Forhandling om Afløsning af kort sagt alle de indirekte Afgifter. Saa var det, jeg tillod mig at tvivle om, at nogen forstandig Mand kunde tro, at der var nogen Realitet deri. Hvad er det for Skattekluder, som det ærede Medlem tænker paa til Afløsning? Tror han i det hele taget, at der er nogen Mulighed derfor, saa meget mere som — jeg maa tilstaa, at det har jeg overhørt, da det ærede Medlem talte — han heller ikke vilde have de direkte Skatter forhøjet? Hvis det ærede Medlem har en Maade, hvorpaa man kan skaffe de nødvendige Penge i Statskassen, en Maade, hvorved man kan afskaffe alle de indirekte Skatter uden dog at forhøje de direkte, synes jeg, det ærede Medlem skulde oplyse os om, hvad det er for en Maade; saa kunde vi maaske nok tale om det. Men saa længe, indtil det ærede Medlem har oplyst noget om dette, maa jeg tillade mig at betegne hans Tale som Agitation, naar han stiller sig op og siger, at hans Parti er villigt til at afløse alle de indirekte Skatter, som jo hviler tungt paa mange og er meget upopulære — hvad alle Skatter er —, og indbyder til Forhandling om at afløse alle disse, men at han tvivler om, at de andre Partier vil være med til det, og derfor tvivler han paa, at der kan komme noget Resultat ud deraf. Denne Antydning af, at Socialdemokraterne, som han staar som Talsmand for ved denne Lejlighed — det er jo ikke alene paa egne Vegne, han taler —, er villige til alt dette, hvis de bare kan faa de andre Partier med — det er det, jeg har tilladt mig at betegne som noget i Retning af politisk Agitation. Hvis det ærede Medlem ikke har et fornuftigt Grundlag, noget virkeligt, han kan henpege paa med Hensyn til, hvordan de nødvendige Pengemidler kan bringes til Veje paa en fornuftig Maade, tillader jeg mig fremdeles at mene, at der er ikke saa lidt politisk Agitation i den Tale.